

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 lõikeid 1, 2 ja 5 koostoimes artikli 256 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et kaebus menetluse algatamise otsuse, uurimisdokumentide ja mittesiduva ettepaneku peale, mille on vastu võtnud riiklik pädev asutus (ning mida on täpsustatud käesoleva kohtumääruse punktis 1) menetluse raames, mida reguleerivad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL⁽¹⁾ artiklid 22 ja 23, nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 1024/2013⁽²⁾ artikli 1 lõige 5, artikli 4 lõike 1 punkt c ja artikkel 15, Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 468/2014⁽³⁾ artiklid 85, 86 ja 87 ning Itaalia pangandusseadustiku (Testo unico bancario italiano) artiklid 19, 22 ja 25, kuulub liidu kohtu või siseriikliku kohtu pädevusse?
2. Kas liidu kohtu pädevust võib konkreetselt kinnitada juhul, kui nende aktide peale ei ole esitatud mitte üldine tühistamiskaebus, vaid kaebus, millega palutakse need tunnistada tühiseks, sest on rikutud või eiratud seda, mida otsustati Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 3. märtsi 2016. aasta otsuses nr 882/2016 kohtuotsuse täitemenetluses Itaalia halduskohtumenetluse seadustiku (Codice del processo amministrativo) artiklite 112 jj tähenduses – st siseriikliku halduskohtumenetluse korra erilise instituudi raames –, milles tehtud otsus hõlmab selles kohtuotsuses otsustatu objektiivsete piiride tõlgendamist ja kindlakstegemist siseriiklikus õiguses sätestatu kohaselt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, lk 338).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, lk 63).

⁽³⁾ Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (EKP/2014/17) (ELT L 141, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 8. mail 2017 – Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA versus Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA jt

(Kohtuasi C-242/17)

(2017/C 283/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Vastustajad: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid nagu ministri 23. jaanuari 2012. aasta dekreet, eriti selle artiklid 8 ja 12, kus on kehtestatud mitu konkreetset kohustust, mis on erinevad ja ulatuslikumad neist kohustustest, mis on täidetud sellise vabatahtliku kavaga liitumise raames, mille kohta Euroopa Komisjon on teinud direktiivi 2009/28/EÜ⁽¹⁾ artikli 18 lõike 4 kohase otsuse, on vastuolus Euroopa Liidu õigusega, täpsemalt eelviidatud direktiivi artikli 18 lõikega 7 koostoimes Euroopa Komisjoni 19. juuli 2011. aasta otsusega nr 2011/438/EL⁽²⁾?

2. Kui eelmise küsimuse vastus on eitav, siis kas toote tarneahelas osalevate ettevõtjate suhtes tuleb esimeses küsimuses viidatud Euroopa õigusnorme lugeda kehtivaks isegi siis, kui tegemist on ettevõtjatega, kes täidavad kõigest vahendajarolli, ilma et toode oleks füüsiliselt nende valduses?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, lk 16).
- (²) Komisjoni 19. juuli 2011. aasta rakendusotsus (EL) 2011/438 sertifitseerimiskava „International Sustainability and Carbon Certification“ tunnistamise kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2009/28/EÜ ja 2009/30/EÜ sätestatud kriteeriumidele vastavuse tõendamiseks (ELT L 190, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 15. mail 2017 – Bernhard Schloesser, Petra Noll versus Société Air France SA

(Kohtuasi C-255/17)

(2017/C 283/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Bernhard Schloesser, Petra Noll

Kostja: Société Air France SA

Eelotsuse küsimus

Kas hagi, millega esitatakse lennuettevõtja vastu määrusele nr 261/2004 (¹) tuginedes hüvitise nõue, allub kohtule, mille tööpiirkonnas on lennureisi lõppsihtkoht, kui lendu teenindava lennuettevõtjaga sõlmitud lepingu alusel on tegemist kahest lennuetapist koosneva ümberistumisega lennureisiga ja esimese lennuetapi lend pikaajaliselt hilineb?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, 17.2.2004, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 15. mail 2017 – E.B. versus Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Kohtuasi C-258/17)

(2017/C 283/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus)

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: E.B.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA